

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

Medisch toezicht

Besluit van 3 December 1940 toepasselijk op de arbeiders der mijnen, graverijen en ondergrondse groeven, getroffen ter uitvoering van artikel één, alinea 3, van het koninklijk besluit van 17 April 1940, betreffende het medisch toezicht op de jongearbeiders.

De Secretaris Generaal van het Ministerie van Economische Zaken, en

De Secretaris Generaal van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Gelet op het koninklijk besluit van 17 April 1940, waarbij de beschikkingen worden vervangen van de koninklijke besluiten van 28 September 1936, 15 December 1938 et 13 December 1939, betreffende het medisch toezicht op de jonge arbeiders;

Gelet inzonderheid, op het bepaalde in artikel één, alinea 3, van dit besluit, volgens hetwelk de bepalingen van dit besluit niet toepasselijk zijn op de werklieden van de mijnen, graverijen en ondergrondse groeven, voor wie daaromtrent een bijzonder reglement zal worden gemaakt;

Gelet op artikel 76 der bij koninklijk besluit van 15 September 1919 samengeordende mijnwetten;

Gelet op het advies van den Mijnraad, in datum van 4, 11 en 18 October 1940;

Herzien het advies van den Hoogen Gezondheidsraad;

Gelet op de wet van 10 Mei 1940 betreffende overdracht van bevoegdheid in oorlogstijd;

Overwegende dat het behoort aan de arbeiders der mijnen, graverijen en ondergrondse groeven het voordeel te verschaffen van een medisch toezicht dat, in principe, zal uitgeoefend worden volgens dezelfde modaliteiten als deze die bij meergenoemd koninklijk besluit van 17 April 1940 vastgesteld zijn;

Gezien het onmogelijk is op de hoogere overheid beroep te doen,

Besluiten :

Artikel één. — De voorschriften van artikelen 2 à 10 van het koninklijk besluit van 17 April 1940, ter vervanging van de schikkingen der koninklijke besluiten van 28 September 1936, 15 December 1938 en 13 December 1939, betreffende het medisch toezicht op de jonge arbeiders worden toepasselijk op de jonge lieden beneden 18 jaar zonder onderscheiding, die gebezigd zijn zoowel in de ondergrondse werken als in de bovengrondse aanhoorigheden der mijnen, graverijen en ondergrondse groeven.

Art. 2. — De geneesheeren voor de arbeidsbescherming zijn bijzonder belast met het toezicht op deze toepassing.

Art. 3. — De hoofdingenieurs-directeurs der mijnarrondissementen kunnen, op advies van den geneesheer voor de arbeidsbescherming van deze voorschriften afwijkingen verleenen, die voor een termijn van hoogstens drie jaar gelden en die steeds herroepbaar maar ook na onderzoek hernieuwbaar zijn.

Het hoofd van het bevoegd departement zal beslissen, na het advies te hebben ingewonnen van den inspecteur generaal der mijnen en van den inspecteur generaal, hoofd van den medischen dienst voor de arbeidsbescherming, over de beroepen waartoe de beslissingen van de hoofdingenieurs-directeurs der mijnarrondissementen zouden aanleiding geven.

Art. 4. — De inbreuken op de voorschriften van dit besluit, alsmede de inbreuken op de voorwaarden der machtelingen die zouden verleend zijn er van af te wijken, worden vervolgd en gestraft overeenkomstig artikelen 130 en 131 der bij koninklijk besluit van 15 September 1919 samengeordende mijnwetten.

De vaststelling bij proces-vebaal, der gepleegde inbreuken wordt voorbehouden voor de ingenieurs van het mijnwezen, welke vooraf den geneesheer voor de arbeidsbescherming, districthoofd, zullen hooren.

Brussel, den 3^e December 1940.

*De Secretaris Generaal
van het Ministerie van Economische Zaken :*

V. LEEMANS.

*De Secretaris Generaal
van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg :*

VERWILGHEN.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

Ministerieele Omzendbrieven

De toegangswegen en de schachten

N° 13 F/5350.

Brussel, den 9^e Maart 1940.

Mijnheer de Hoofdingenieur,

Een zwaar ongeval heeft zich onlangs in een kolenmijn van het bekken van Charleroi voorgedaan, in de volgende omstandigheden :

Op het oogenblik dat hij op een laadplaats, uit een kooi kwam, werd een werkmán gedood door een baksteen die van de schachtbekleding losgegaan was.

De ruimte tusschen de kooi en de kruin der laadplaats bedroeg 0^m48.

Om de hernaling van dergelijke ongevallen te vermijden werd aan het Bestuur der Kolenmijn aanbevolen deze ruimte te verminderen, door het aanbrenge van een beschermingsvloer.

Anderdeels heeft de H. Inspecteur-Generaal der Mijnen het volgend advies uitgebracht, waarbij ik mij aansluit :

« Bij elke laadplaats moet de ruimte tusschen de kruin van de laadplaats en de kooi noodzakelijk door een beschermingsvloer afgesloten zijn, waarbij het personeel dat in of uit de kooi treedt, of dat de kooi laadt of lost, tegen neervallende steenen, baksteen, enz... beveiligd wordt ».

Gelieve de HH. Ingenieurs en Afgevaardigden van uw arron-